

Divadelní Kojedčák

aneb Chlapi, nehažte toho Divadelního Kojedčáka z oken

05/16

neděle

ročník 7

...u čeho zahodíte Kojedčáka dnes?

11.00 / Divadelní sdružení Horních Počernic - DVANÁCT

16.00 / Slavnostní vyhlášení výsledků a ukončení přehlídky

POČASÍČKO NA 5. DEN

Dle očekávání zkušených kojetínských meteorologů, kteří si nacvičili svůj um v posledních dnech svými nepřesnými předpověďmi, nastane v období po divadelní přehlídce opravdové jaro. Milanovy větry se uklidní, teplota se ustálí, tlak klesne a bio zátěž bude na jedničce, takže budou moct konečně skotačit i staří, nemocní a ostatní rizikové skupiny. Přeháňky sice nějaké ještě budou, ale tak to v životě chodí a s tím se budeme muset nějak smířit. Kromě toho je za dveřma apríl, který s sebou každoročně přináší trochu zmatky. Takže očekáváme diplomatické jasno, chvílemi oblačno, a za rok čau!

CITÁT DNE

„To má být možná humor“

Divadelní Koječák

ZÁVĚREČNÉ CITÁTY KOJECHUCKA NORRISE

Jediný, kdo přečetl všechny Divadelní Koječáky, byl Chuck Norris.

*Chuck Norris dokáže jednou sponkou scvaknout šest čísel
Divadelního Koječáka.*

*Slza Chucka Norrise vyléčí rakovinu. Ale Chuck Norris nikdy nepláče.
Jenom u Divadelního Koječáka.*

ÚDOVNÍK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Milí divadelní Kojčáci,

v sobotní předposlední den přehlídky se konečně začaly dít zajímavé věci. Tak například naše oblíbená porotkyně Petra Kohutová (která nám poslední den přehlídky nemohla napsat poslední recenzi, protože už nestíhala, ale nám to nevádí), tak ta Petra Kohutová šla v sobotu dopoledne na poštu a koupila si tam krabici, ve které odeslala 6 kilo knížek do Karlových Varů. Myslíme si, že je tam poslala jako předvoj, aby dala najevo, že se vrací z kojetínské přehlídky do svého království. Nebo je také možné, že se asi zapojila do takové té pyramidové hry “letadlo”, co se hodně hrávalo po převratu a je založená na systému řetězové pošty, ke které je přiložený seznam jmen a vždycky prvnímu člověku v tom seznamu pošlete peníze a připíšete se na konec, aby vám ty peníze zase potom poslal někdo jiný. Z toho vyplývá, že tu Petru na přehlídce asi málo vytěžujeme, když si musí krátit čas takovými hrami, o kterých je navíc už tak 15 let známé, že je to podvod.

V sobotu jsme se dostali asi do takového stavu, že jsme nedokázali určit, jestli jsme unavení, nemocní nebo opilí. Svača zřejmě v rámci úspory energie začala zkracovat slova a spojovat je dohromady, takže z Divadelního Kojčáka udělala Divočáka. Šíra ve volných chvílích mezi zadáváním rezervací, prodáváním vstupenek a kuřárnou vařil mražená kuřata, takže nestíhal sázet a tisknout Divadelního Kojčáka. Hadička ztratila hlas a Svača se ji ihned jala vyléčit svou speciální dračí krví, která je prý dobrá na všechno. Je to taková menší neprůhledná lahvička s pipetou, kterou Svača odšroubovala, půlku flakónu nalila Hadičce do pití na stole a řekla: “Vypi to do dna a budeš zdravá.”

O největší překvapení dne se ovšem postaral náš oblíbený herec a režisér ze Zlína, ze kterého se nám v předchozích ročnících podařilo udělat fantoma přehlídky. My jsme se s ním totiž už od dětství chtěli kamarádit, ale on si nás vůbec nevšímal, protože jsme byli takoví malí smradi, co píšou Kojčák. Tak jsme si to vyrovnání s traumatem jakoby promítli do toho imaginárního fantoma a připsali jsme mu určité vlastnosti, které by podle nás měl mít. Nicméně letos nám Nýďa napsal článek, ve kterém všechno uvádí na pravou míru a aby toho nebylo málo, tak nás dokonce i navštívil a dokonce se s náma už i kamarádí, protože už nejsme malí smradi, ale staří smradi, co píšou Kojčák.

V pozdějších nočních hodinách ještě probíhala debata, ve které se Kláša snažila vysvětlit Šírovi, co je to HateFree Culture. Kláša: “No, víš, HateFree znamená, že jsi hrozně tolerantní a všechny tady chceš.” Hadička: “Takže jsi člen nové mladé levice.” - Šíra: “No pi*a, tak to ani omylem!” A vše bylo vysvětleno.

Touto politickou tečkou se loučíme s letošním lehce čtyřiadvacátým ročníkem přehlídky a jejím letos lehce politickým Divadelním Kojčákem, a jelikož jsme přežili, tak se už teď těšíme na příští ročník.

Váš Divadelní Kojčák

REFLEKTOR

aneb Včera jsme viděli

Amant

Blud v Tyátru Bludov

Autor: Pavel Němec

Režie: Juliana Vohralíková

Blud v tyátru Bludov je příjemný soubor, který ví, na co stačí, a tak se nepouští do nepřiměřeně náročných titulů a raději vědomě zůstává v intencích příjemného, nekomplikovaného, nikoli však hloupého sousedského divadla. Komédie „Amant“ Pavla Němce je z rodu lidových komedií úsměvných až laskavých, založených na jednoduché zápletce a vtipných, přesně pointovaných dialozích; není náhodou, že od roku 2008, kdy byla hra napsána, ji uvedlo cca 25 souborů, většinou ochotnických, včetně slovenských krajanů v Torontu a českých krajanů v chorvatském Daruvaru. Blud v Tyátru Bludov sáhl po tomto

osvědčeném titulu (premiéra byla před třemi lety, ale soubor se obměnil a dnes zůstalo z původní verze jen pár účinkujících) a vyložil ji jako výpověď o „maminkách, které to s námi vždycky myslí dobře“; ale „někdy se snaží prostřednictvím svých dětí hojit své vlastní nenaplněné ambice“. Jejich představení nabízí 75 minut zábavy, je stavěno jako klasická „dveřovka“ (tu zručněji, tu méně šťastně) a opírá se o herecké výkony, velmi dobré zejména u zkušenější části souboru (Marie Holínková, Ivan Šinogl nebo Vladimíra Vichtová). Souboru bylo doporučeno důslednější gradování představení, dotažení jednotlivých situací a přesnější pointování plus hlídání si principu „akce-reakce“, účinkujícím práce na dikci a celkovém fyzickém zkáznění a režisérce (na dálku) vylehčení inscenace v první části, ve druhé pak její zrychlení. Problematický byl konec představení (akce Policajta à la Růžový panter a epilóg), který působil jako násilně naroubovaný a zbytečný.

P. S. Vladimír Fekar dospěl k tomu, že „Amant“ by mohl být pro amatérské herce velkou školou – a zasníl se nad představou, že by v rámci cvičení zkusili část komedie provést jako čistou commedii dell' arte, následně jako prvorepublikovou komedii, pak jako komedii současnou... :-)

Petra Kohutová

KOLOKVIUM s tvůrci po představení

Marie Holínková

Co říkáte na zdejší atmosféru a publikum, popřípadě divadelní zázemí?

My jsme na takovém festivalu poprvé, na tak velkém jevišti nejsme zvyklí hrát a hlavně jsme zvyklí na malé publikum, takže těch pár lidí, co přišlo o sobotním dopoledni, je pro nás normální. Ale my to děláme hlavně pro sebe, a pokud tím pobavíme ještě někoho, tak nás to potěší.

Hrála byste raději ve filmu, nebo v divadle?

Určitě v divadle. Atmosféra s diváky naživo je úplně něco jiného než film. Tady to bylo naprosto super, i přes fakt, že tu diváků moc nebylo. Ve filmu už to není ono. Co při natáčení řeknete, tak můžete opravit, ale na divadle to nemůžete vzít zpátky.

Jak jste se dostala k divadlu?

Můj tatínek hrál v divadle spoustu let, takže jsem k divadlu připoutaná strašně dlouho, ale k praxi jsem se dostala asi před nějakými šesti lety, kdy jsem šla do důchodu. Zároveň jsem nechtěla ztratit kontakt s lidmi, tak jsem si ze své iniciativy řekla, proč ne, a hraju doteď.

KOLOKVIUM s diváky po představení

Zuzana Janků

Která postava se vám nejvíce líbila?

Mně se nejvíce líbila maminka, jak to zahrála, mluvila a celkově se mi líbil její herecký výstup.

Jak jste si užila divadlo de facto pro sebe? (sobotní ráno = prázdný sál)

Atmosféra tady byla perfektní, super byla hudba a připadlo mi to celkově takové veselé. Komédie hned po ránu je to nejlepší.

Je nějaká věc, kterou byste tvůrcům doporučila změnit?

Ani ne. Možná jen projevovat trošku více citů u některých herců.

Kde byste hrála radši - v divadle, nebo ve filmu?

Ve filmu, protože já bych to určitě pokazila a ve filmu se to může vystříhnout. To by se mi líbilo. Stopka, znovu, jedem a tak pořád dokola.

Mají herci nějaké zvyky? Jak bývá v divadle, že se kopou pro štěstí a tak.

No asi mají. Možná na sebe plivou, dají si ruma nebo já nevím.

Marie a Lucie Němečkové

Ano, můžete být takové duo konkurentek, to bude rozmanitější. Co říkáte na ranní vystoupení?

Bylo to takové trošičku ospalejší a lidé podle toho taky reagovali. Adekvátně sobotnímu dopoledni.

Která z postav se vám nejvíce líbila?

M: Samozřejmě maminka. Ta paní si to velice užívala a jde vidět, že je ráda na jevišti.

L: Já si myslím, že nejvýraznější byl mladík, který se ucházel o svoji dívku. Ta jeho role byla taková nejpestřejší.

Máte nějaké divné zvyky, které děláte jako herečky?

My se tady se sestrou před představením pohádáme, já si to pak na jevišti užívám a ona z toho má trauma. Ale vždycky si to odehrajeme, usmíříme se a jsme zase v pořádku.

Plánujete se podívat na další představení?

Určitě ano. Pro mě je to taková nostalgie, protože Sluha dvou pánů je první hra, ve které jsem hrála. To mi bylo asi 13, takže možná i slza ukápně.

NÝŇA PÍŠE ZE ZLÍNA

Náš oblíbený herec a režisér ze Zlína, Petr Nýdrle, nám na začátku Divadelního Kojetína přislíbil, že nás nezklame a přijede se za námi podívat do kojetínské kužárny na Sokolce. Vzhledem ke svému nabitému programu pak ale zjistil, že mu výlet do Kojetína nevyjde. Tak jsme mu řekli, že se nebudeme zlobit, ale jediň v případě, že nám napíše článek do Koječáka, který zabere více než jednu stranu. Nýďa v pátek dopoledne poslušně sepsal a poslal článek, který jsme během dne nestihli přečíst, a potom se k našemu velkému údivu večer osobně objevil ve dveřích kužárny s prohlášením: "Tak jsem tady! Sice mě unesli, ale uprchl jsem!" Pointu převrápkového příběhu se dozvíte v následujícím Nýďově článku.

„Proč jsem (ne)přijel na Divadelní Kojetín“

Je únor a Kojetín upozorňuje svět na svou blížící se divadelní přehlídku. Tedy alespoň myslím, že byl tehdy únor. Já jsem mimo čas a prostor. Tedy alespoň

myslím, že byl tehdy únor. Já jsem mimo čas a prostor. Pořád mám pocit, že včera bylo září, ale mnozí kolem, dokola a okolo mě říkají, že za dva měsíce bude květen.

Mám rád kojetínské. Tedy především ty, co organizují přehlídku a píší do Koječáku. Dokonce musím neskromně říct, že Moji kojetínští mi rozumějí. Důkazem jsou ceny, které jsme tady získávali v dávném pravěku. Ba, co víc, jsem egocentricky přesvědčený, že kojetínští mají i mě rádi. Podle toho, co jsem za roky odpozoval, mě považují za: charismatického, emočního, inteligentního, krásného, šarmantního, nadaného, živočišného,

pokorného, chytrého... muže. Už proto je mám rád. Jsou jako děti. Neboť všichni víme, že v možnostech jednoho člověka toto není! Člověk je buď krásný, nebo chytrý. Empatický, nebo inteligentní. Šarmantní, nebo živočišný. Nikdy ne všechno dohromady! Nerad jim беру iluze, obzvláště o sobě. Nerad je zklamávám. A protože jsem se rozhodl, že přijedu i letos, jako jeden z hvězdných hostů (fotografové, rudé koberec, rozhovory pro novináře, žertovné skákání do fontány se šampaňským v ruce atd., tak jak je běžné třeba v Cannes), začal jsem se připravovat už týdně dopředu, abych naplnil jejich představu o mně. Stálo to nemalé úsilí.

1. Zaplatil jsem dost peněz za hodiny francouzského jazyka kvůli šarmu a vymazlenému „R“.
2. Nechal si velmi bolestivě provést depilaci celého těla. Úplně celičké. Myslím si, že neexistuje jiné peklo! Sartre se spletl, když tvrdil, že peklo jsou ti druzí. Tento traumatický zážitek jsem na několika sezeních s psychiatrem doposud nevyrazil ze své paměti. K mému šoku, k onomu zákroku došlo před Novoluním a každý ví, jak na Novoluní vše roste rychle jako popínavá Adéla, co ještě nevečeřela. Takže jsem záhy vypadal jako Helen Bonham Carter v Planetě opic, kde jí její muž Tim Burton dal jasně najevo, co si o ní myslí. Srst si prozatím zaplétám a tvaruji do rozkošných bochánků jako bavorská Hilda.
3. Navštívil jsem několik porodnic a rozechvěle hojdal v náručí novorozence, abych přiměl své okoralé, jemně zapáchající srdce k nějaké empatii.
4. Prolistoval jsem pár knih o Brechtovi (bez obrázků?!), prošel Divadelky, Koječák a Vlastu.
5. Naučil se pár mouder a cizích slov od Freuda, Kanta a Nietzscheho.
6. Každou noc spal s natáčkami na hlavě a posléze i ve hlavě, jako moje babička, pro kudrnatost vln vlajících jako hřívky svobodomyšlných Mustangů.
7. 4x týdně jsem plaval styl na hrocha, 3x týdně posiloval, 2x týdně tancoval, 4x týdně karate, 1x týdně hra na harfu, 3x týdně Sumo, 1x týdně háčkování.
8. Několikrát jsem vymetl náměstí ve Zlíně k navození pocitu pokory.
9. Pravidelně jsem lehával v medové koupeli s lístky Mateřídoušky, jitrocele a puškvorce, aby má pleť byla jemná a lesklá jako alabastr – podle rad babek z kotářů někde u Žitkové. Ten humus si nikdo nedokáže představit. Připomnělo mi

to mé neblahé sexuální experimentování v mladších letech se šlehačkou, ledem, zmrzlinou, vaječnou, jogurtem, koblíhem, štrúdlím, flákem hovězího, ovečkou... Dodnes některé z těchto potravin ještě sloupávám z těla a to jsem dost čistotný.

10. Zavolal jsem svého módního návrháře pro něco extra.

- Festival? Kde? Paříž? Miláno? Barcelona?

- Kojetín.

- Co to je?

- Menší městečko než Zlín tady na Moravě.

- Menší než vesnice Zlín nic být nemůže, jen vyhnanství! A pokud vyhnanství, tak si obleč cokoliv s pruhy!

Před pár dny se začalo zdát, že jsem opět ve formě a připraven. Najal jsem si řidiče, limuzínu, osobního strážce a své dva mladé kolegy z inscenace Všimni si! Vždy mi rádi a odevzdaně dělají doprovod. A já je vždy, rád a s nadšením беру s sebou. Neboť tak, jak si lidé do společnosti berou šperky, kabelky, kravaty, spony – tak já si беру Kubu a Kláru, protože jen s nimi jsem neodolatelně dekorativní.

Pln lesku, záře a jasu v natěšeném očekávání z víkendu jsem nepředpokládaně uvítal moderování jednoho středoevropského koncertu Filmových melodií. V rámci toho byla i hudební soutěž. Těžká. Těžká tak, že jsem v žertu a rozšafně nabídl jako výhru SEBE (!) tomu, kdo vše uhádne.

Otřesen píšu rozzechvělou rukou – kdos soutěž uhádl, vzal si svou výhru a já se teď nacházím někde v nějakém rakouském sklepě bez vody a jídla, na studené zemi. Že jsem v Rakousku, jsem se dovtipil podle délky cesty autem, vzhledu a mluvy mých vězňů. Nevím, jak tady budu dlouho. Většinou to tak je na 10 – 20 let, než vězňové zemřou. Snad mě najdou dřív, než zapomenou mluvit. Pozdravuji. Objímám a jen to dobré přeji. Věřím, že brzy. Čas je relativní. Musím končit. Slyším klíče v zámku. Do očí mi začalo svítit prudké světlo. Jako v tunelu.

Váš Petr Nýdrle.

AFTERNOON TEA

REFLEKTOR

aneb Včera jsme viděli

Drcla loktem vo kredenc K.V.A.S. Karviná

Autor: Robert Vrba

Režie: Lucie Ráčzová

Hra „Drcla loktem vo kredenc“ je situována do doby husákovské normalizace; honosí se podtitulem „pistáciová retrokomedie z prostředí socialistického mlékárenského závodu“ a napsal ji překvapivě příslušník generace postsametové (Robert Vrba se narodil v roce 1987). Zatímco první polovina představení karvinského K.V.A.S.u působí jako soubor zábavných skečů bez náznaků příběhu, zachraňuje ji

sofistikovaná režie Lucie Ráčzové, která osvědčuje sympatický smysl pro detail a pro velkorysost prostorového řešení (divadelní sál se stává podnikem TERMIX, do kterého diváci vcházejí s píchačkami) a samotný děj umísťuje do dobře řešené členité scény, již sice dominuje kancelář ředitele (je jakoby na vrcholu pyramidy), ale její prostor je tak malý, že nutí účinkující k fyzickému jednání. Problém práce na tomto typu komedie – nakolik jít do karikatury a nakolik ponechat reálné detaily – byl uspokojivě vyřešen, zábavnosti komedie napomáhají některé přesnou měrou stylizované herecké výkony (představitelky trojice uklízeček a vrátného – Zuzana Janků, Martina Orgoníková, Ivana Židková, Milan Plášek). Diskutabilní jsou jakoby interaktivní vstupy („schvalování“ reklamy na termix aj.). Druhá polovina je svižnější, brzdí ji jen některé autorské chyby (monolog na počátku druhé poloviny je jako z jiného typu divadla) – a snad i malý důraz na zlomení komedie do mrazivé tragikomedie v závěru inscenace. Tam, kde v expoziční první polovině totiž vidíme výpověď o čecháčkovské „vychcanosti“ a snaze udržet své byť ubohé status quo, druhá polovina nabízí možnost ukázat aroganci moci, která byla typická pro dobu reálsocialismu (aroganci ředitele, vrátného, uklízeček – prostě každého, kdo si urval kousíček moci na větším či menším „dvorku“), ale začíná být čím dál výraznějším znakem doby současné. Při debatě poroty se souborem zkrátka bylo o čem mluvit – a závěr patřil mrtvolám: „odborník na mrtvoly“ z Krnova pochvalně kvitoval jevištní práci „mrtvoly“ z Karviné...

Petra Kohutová

KOLOKVIUM

s tvůrci po představení

Milan Plášek

Co říkáte na publikum?

Mě udivuje to, že je tady tak pěkná návštěvnost, a věřím, že se divákům naše scénka líbila a zasmáli se.

Jak vnímáte divadelní zázemí?

Pro herce je tu pěkné zázemí, občerstvení, vybavení a hlavně pěkná a velká scéna. Líbí se mi zdejší kulturní dům jak na pohled, tak atmosférou.

Máte raději komediální hry, nebo nějaký jiný žánr?

My máme rádi smích, proto jsme zvolili tuto hru, aby se lidi měli v téhle době čemu pousmát.

Nacvičujeme však novou hru Hrobka s vyhlídkou. (Velmi komický název pro pousmání, pozn. red.)

Jsou chvíle, kdy byste chtěl přestoupit z divadla na film?

Já jsem skromný člověk, mně stačí toto divadélko, ale kdyby mě někdo oslovil, tak bych možná nějaký ten štěk ve filmu zkusil.

Co říkáte na konkurenci?

No takhle, my se o konkurenci moc nezajímáme. Hrajeme hlavně pro to, aby se lidi pobavili. Z předchozích zkušeností si už raději hrajeme na svém písečku.

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Alexandr Michajlovič

Co byste řekl k představení?

Byl tam dobrý humor a vtipné scénky.

Máte osobní zkušenost s divadlem?

Ano, ale ne s hraním. Jezdím s kroměřížskými jako zvukař a technik.

Hrál byste raději ve filmu, nebo v divadle?

Ve filmu, protože tam se hraje po scénách, může se to sestříhat a je to snazší k naučení.

Mají herci nějaké divné zvyky?

Každý má něco, že... Nevím, co divnýho. Třeba, že

si dají baňku před představením.

Jaké máte rád divadelní žánry?

Já dávám přednost komediím, ale například Veroničin pokoj, což je thriller, se mi velmi líbil.

Kolik představení už jste viděl v rámci festivalu?

Tři. Tu Veroniku, tohle a potom Když se zhasne.

Jiří Matějček

Užil jste si představení?

Tak určitě, (někdo pochytil zlozvyky od hokejistů, pozn. red.), bylo to takové sousedské divadlo, kdy soubor hrál mezi svými přáteli, takže sklidil ovace. Některé herecké výkony byly báječné, jako uklízečka Vladěna, ale scénář byl takový předvídatelný a v podstatě neměli co hrát. Na druhou stranu se jim to povedlo.

Jaké máte zkušenosti s hraním divadla? Popřípadě s filmovým herectvím a kde byste hrál raději?

Mám tak asi dvacetileté zkušenosti s divadlem Václav Václavov. Loni jsme tady vystupovali a bylo to velmi příjemné. S filmem nemám žádné zkušenosti, ale mně divadlo docela vyhovuje. Navíc v divadle nikdy nedáš stop, znovu. Prostě z toho musíš nějak vybruslit a to je ta krása.

Viděl jste teď nějaké představení?

Byl jsem na Veroničině pokoji a troufám si říct, že vítěz je předem jasný.

KOMIKS

DÍVKA ČÍSLA 5

Čtu Divadelního Koječáka, protože ve Zlíně je málo diskoték a klubů.

REFLEKTOR aneb Včera jsme viděli

Sluha dvou pánů Divadlo Haná Vyškov

Autor: Carlo Goldoni
Režie: Dalibor Dufek

Inscenace populární komedie Carla Goldoniho „Sluha dvou pánů“ divadla Haná Vyškov v režii Dalibora Dufka byla jednoznačně vnímána jako velmi dobrá, se strukturou na vysoké úrovni, s účelným scénografickým a kostýmním řešením, s přesnou prací s hudbou a rytmem (Ladislav

Vrchovský mluvil o tom, že hudba mu definovala pocit z toho kterého výstupu v komedii) i nadstandardním hereckým provedením. Vyškovští jsou osobnostně dobře rozložený soubor, který evidentně věnuje velkou pozornost řemeslu, technice pohybu po jevišti i technice mluvy; navíc účinkující obdařili jednotlivé postavy přesnou a srozumitelnou fyzickou charakteristikou, režisér jim ve valné většině případů dokázal pomoci určením vůdčího úkolu té které situace a té které akce a nabízením možností pointování. Rezervy má inscenace v herecké souhře, tu a tam skřípe stavba jednotlivých lazzi, proběhla úvaha o škodlivosti přílišné pietnosti vůči předloze, ale i ocenění faktu, že soubor nekopíroval známá provedení „Sluhy dvou pánů“ (byť inspiraci našel ve zlínské inscenaci, ze které si vypůjčil hudbu a některá řešení). Diváci ze sprátelených souborů na závěr debaty s porotou hovořili o tom, že „mají o čem přemýšlet“ a vyškovskou inscenaci odměnili dalším uznalým potleskem.

Petra Kohutová

KOLOKVIUM s tvůrci po představení

Tomáš Bartoník

Co říkáte na publikum?

My hrajeme hodně po takovýchto festivalech, takže jsme celkem zvyklí na takovou účast. Avšak ve Vyškově je sál pro tři sta lidí, takže jsme zvyklí i na větší publikum.

Které postavy ze hry se vám nejvíce líbí?

Určitě všechny tři slečny jsou úžasné.

Co vás nejvíce baví na hraní divadla?

Hlavně parta skvělých lidí, se kterými hrají, kontakt s divákem a také atmosféra neopakovatelného zážitku.

Lukáš: Davide, máš ještě nějaké otázky?

David: Ne, já bych to už dneska zabalil.

Lukáš: Že? Já si myslím, že je to výborný nápad.

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Martina a Martina (Kavulová, Pohořelská)

Co se vám líbilo na představení?

(mlčení)

Velmi vyčerpávající, děkuji.

Ne, tak mně se líbilo všechno, jak to herci podali.

Nějaký konkrétní herec se vám líbil?

Florindo (Řekly zároveň. Slečny evidentně zaujal, pozn. red.)

Chtěly byste si zahrát někdy v divadle?

Nemám na to vlohy.

Nemám na to koule.

Marti, to bude ve Zpravodaji. (kárá Marťa Marťu, pozn. red.)

Kdyby vám teda nevyhovovalo divadlo, co takhle film?

To vyjde úplně nastejno. Všude bych se cítila jako (nebudeme citovat, pozn. red.) páté kolo u vozu.

Mně divadlo, protože může pracovat s publikem a herec může naplno ukázat, co v něm je.

Myslíte, že mají herci nějaké zvyky? Třeba panáka před představením, potřesení rukou nebo něco takového.

Tak to je jasné, na kuráž. Sportovní panáček. Dva, tři.

Tady ti měli jasnej zvyk, na povel se ukláněli. A hop!

Pavel Chovanec

Chovanec Pavel?

Ano, může byt.

„Može byt“ znamená, že to není pravé jméno?

No, je to pseudonym, jsem tu inkognito.

Jak hodnotíte představení?

Bylo to výborné, super. Herci to dobře zahráli. Donutil je sice Donutil, ale donutili se k tomu a bylo to výtečné.

Byl jste na nějakých dalších představeních?

Na hře Veroničin pokoj, Drcla loktem vo kredenc, Strašidlo Cantervillské a toto. (Marťa z předchozího

rozhovoru: „Ty jsi úplně kulturně založen.“) No, já su úplně kulturista.

Která postavu z představení byste vypíchl?

Jak to myslíte vypíchl? Na to ještě asi není dostatečná hodina. A jak říkám, jsem tu inkognito, takže si to raději nechám pro sebe.

FRK STRÉCA MILANA

aneb Jak se v Bezměrově čtů knížky

Jedno dojeli do Bezměrova natáčet reportáž z Olomóckého rozhlasu o tym, jak se žije na dědině a jaky je tam kulturni vyžití. Starosta je poslal rovnó za starym Kočišem, že ten přé pamatuje aji Napoleóna, tož jim řekne aji trochu z historie. Gdýž tam došli, stréc Kočiš je přívítal a hned jim nalil do decáku gořalky na uvítanó. Reportérka zapla magnetofon a hned se ptala, jak se žije na dědině. Staré Kočiš zhltl baňku jak slipka flustanec a povídá: „Tož, jak by se žilo. Ráno vstanu, dám si baňku, idu pokludit a jak popravim, přindu dom, dám si druhó, zapnu rádio, poslechnu si zprávy. No a kdýž to slyším, co se děje ve světě, tož si dám radši další čtvrtku.“ V tym ho reportérka zastaví a povídá. „Pane, ale to tam nemůžeme dát, že od rána už pijete alkohol, co by tomu posluchači řekli? Místo těch štamprlí zkuste říct, že si třeba přečtete knihu.“ Staré Kočiš chvilku špekuloval a pak povídá: „Tož dobře. Ráno vstanu a přečtu si knížku, pak idu pokludit a jak se vrátím tož si přečtu druhó, dopoledňa přečtu takových knížek eště tak pět. Až přečtu vsecky svoje knížky, idu naproti k Janovi a tam čteme jeho knížky. Až přečteme Janovy knížky, tož ideme do knihovně a tam čteme vsecko možny jak o dušu, dokud nás s tama nevyhodijó. No, a nakonec ideme k Jarinovi, a ten má doma tiskárňu.“

POSLEDNÍ KOJEČÁKŮV KOMIKS

JARMAREČNÍ PÍSNĚ SVAČI A MILANA

HANÁCKÁ SCÉNA MĚKS KOJETÍN – KDYŽ SE ZHASNE

CO SE STANE, KDYŽ SE ZHASNE, NEVÍTE, ZVLÁŠTĚ
KDYŽ TADY VŠECI PO TMĚ SEDÍTE,
ZA CHVILU TMA BUDE, DÉTE POZOR VŠUDE,
TŘEBA SE TO DOZVÍTE.

HANÁCKÁ SCÉNA TO DLÓHO ZKÓŠELA, AŽ SE
Z TEHO MAŇA V NOCI BUDILA

NAKONEC DAL PÁN BŮH, V PŮLI LISTOPADU,
PREMČA SE TU ODBYLA.

KOJEČÁCI NÁM TU DNESKA ZAHRAJÓ, JAK SE
LIDI V TYM MANŽELSTVÍ NEZNAJÓ,
I KDYŽ SÓ Z NŮJORKU, JAK U NÁS NA DVORKU,

TAKY SE FURT HÁDAJÓ.

Z TEHO PLYNE POUČENÍ JEDINĚ, PROBLÉMY SÓ V NŮJORKU AJ V DĚDINĚ,
AŤ SI TRAKTORISTA, ČI ČLOVĚK BEZ MÍSTA, VĚDEC NEBO VĚŠTKYNĚ.

DIVADELNÍ SPOLEK KROMĚŘÍŽ - VERONIČIN POKOJ

AŤ SI SEDNE, KDO TU EŠTĚ NESEDÍ, PŘIJELI K NÁM Z KROMĚŘÍŽA SÓSEDI,
DOBŘE JE TU ZNÁME, RÁDI JE TU MÁME, NIKDY SE NEOHLEDÍ.

DNESKA SE TU BUDE HROZNY DRAMA HRÁT, AŽ VÁM Z TEHO BUDÓ VLASY
HRŮZÓ STÁT,

KDO SE RÁD NEBOJÍ, TEN TO NEUSTOJÍ, BUDE ZUBAMA KLATAT.

ZA DOBROTU NA ŽEBROTU STARÁ VĚC, KDO DRUHÉM DĚLÁ ŠAŠKA TOŽ JE
PITOMEK,

I TA VERONIKA, PAK UŽ JEN NAŘÍKÁ, ŽE SE NA ŇU ŠIJE KLEC.

JAK TO SKONČÍ, ZA CHVÍLU SE DOVÍME, AŽ DO TEHO POKOJÍKU VSTÓPÍME,
KAŽDÉ NAD TYM ŽASNE, KONEC JE NEJASNÉ, O TYM VÁM NEPOVÍME.

DS ASPOL BRNO - PĚNA DNÍ

DNESKA SE VÁM PŘEDSTAVIJÓ BRŇÁCI, TO UŽ SÓ SKORO OSTRÍLENÍ
MAZÁCI,

HRU NÁROČNÓ MAJÓ, DVA ROKY JU HRAJÓ, NEČEKÉTE LEGRACI.

TEN KDO ZNÁ A NEKDY ČETL PĚNU DNÍ, VÍ, ŽE JE TO PŘÍBĚH TROŠKU
ABSURDNÍ,

O LÁSCE I BÓLU, PENĚZÍCH A ŽALU NĚ O PĚNĚ VÝČEPNÍ.

LÁSKA PRAVÁ JE JEN JEDNA NA SVĚTĚ, HLAVNĚ AŤ VÁM V TĚLE LEKNÍN
NEKVETE,

PROTO SI JÍ VAŽTE, HÝČKAT SE JÍ SNAŽTE, KDYŽ NA SRDCE ZAKLEPE.

VELKÁ LÁSKA TA SE NIKDY NEVRACÍ, TO VIJÓ JAK BOHÁČI, TAK CHUDÁCI,
AŽ HRU UVIDÍTE, TAK SE PŘESVĚDČÍTE, ŽE MILOVAT SE VYPLÁČÍ.

LIDOVÉ DIVADLO PŘI MIKS KRNOV – VRAŽDA SEXEM

AŽ SE DNES OTEVŘE TADY OPONA, UVIDÍTE HERCE PŘÍMO Z KRNOVA,
DOJELI K NÁM Z DÁLI, UŽ SE NACHYSTALI, BUDE TO HRA LIDOVÁ.
DNESKA SE TU DIVNÝ VĚCI BUDÓ DÍT, ZJISTÍTE, JAK SEXEM SE DÁ
ZAVRAŽDIT,

KDO MÁ SLABY SRDCE, JE CHABRUS NA PLÍCE, MOŽE ROVNÓ ODEJÍT.
NEBERTE SI HLAVNĚ Z TĚ HRY PŘÍKLADY, VRAŽDIT SEXEM TO SÓ DIVNÝ
NÁPADY,

SEXEM SE MÁ UŽÍT, MILOVAT A MNOŽIT, NÉ PROVÁDĚT POPRAVY.
HLAVNĚ ŽENSKÝ, CO V DIVADLE VIDIJÓ, DOMA TO PAK HROZNĚ RÁDY
ZKÓŠÍJÓ,

PROTO MUŽI VŠECI, POZOR SI DÁVETE, ČÍM VÁS DNES PŘEKVAPIJÓ.

DOSTAVNÍK PŘEROV - STRAŠIDLO CANTERVILLSKÉ

KDO SI ČETL DIVADELNÍ OBĚŽNÍK, VÍ, ŽE PŘIJEL NA SOKOLKU DOSTAVNÍK,
PÁNOVÉ A DÁMY, JE TO SÓBOR ZNÁMÝ, URČITĚ SKLIDIJÓ DÍK.

SIR SAJMÓN SE ZE SVÓ STARÓ NEHÁDAL, MÍSTO TEHO JU RADŠI
ZAMORDOVAL,

ŠAK SI POTOM ZAŽIL, CELÝ NOCE STRAŠIL, AŽ SE TĚŽ SPÁSY DOČKAL.

NADPŘIROZENY VĚCI SE NEDĚJÓ, ZVLÁŠTĚ KDYŽ VĚDMY V TELEVIZI
RADIJÓ,

PAK VÁM DONDE ÚČET A BUDETE ČUČET, JAK SE VĚŠTBY PLNIJÓ.

BLUD V TYÁTRU BLUDOV - AMANT

OPĚT VÁM TU ZAZNÍ PÍSNÍČKA NOVÁ, ŽE PŘIJELI HERCI PŘÍMO Z BLUDOVA,
AŽ SE NACHYSTAJÓ, TAK NÁM TU ZAHRAJÓ, TO UŽ JE VĚC HOTOVÁ.

KAŽDÁ ŽENSKÁ - BOŽKA NEBO SAMANTA, HLEDÁ SI DNESKA VHODNÝHO
AMANTA,

CO BY NOSIL DARY, KÓPIL JÍ FERRARI, NEBO ASPOŇ TRABANTA.

ALE NAJDÓ SE I ŽENY CO MAJÓ, RÁDY CHLAPY AJI S HOLÓ KABELÓ,
KDYŽ MÁ DOBRÓ DUŠI, TROCHU MU TO SLUŠÍ, ŽENSKY PO NĚM TÓŽIJÓ.

OVŠEM NEKDY KOMPLIKACE BÉVAJÓ, KDYŽ JIM MATKY DO TECH VZTAHŮ
BRBLAJÓ,

ALE JAK V POHÁDCE, DOPADNE TO HLADCE, KDYŽ SE MLADÍ NEDAJÓ.

K.V.A.S. KARVINÁ - DRCLA LOKTEM VO KREDENC

I KDYŽ NÉZME V PÁLENICI PROSÍM VÁS, DNESKA TADY NA PÓDIU BUDE
KVAS,

SÓ TO KARVIŇÁCI, STAŘÍ KABRŇÁCI, BAVIT TEĎKA BUDÓ NÁS.

ZAVEDÓ NÁS VŠECKY V DOBRÉ NÁLADĚ, DO ČASŮ KDY HUSÁK SEDĚL NA
HRADĚ,

NEKDO SE JEN FLÁKAL, DRUHÉ ZA NĚ MAKAL, VŠECKO BYLO NA SKLADĚ.

JAK SE Z DĚJE NÁSLEDOVNĚ DOZVÍTE, UKLÍZEČKY SÓ POTVŮRKY PODŠITÉ,
ŠTÁRA Z HIGIÉNY, NASTOLÍ VŠAK ZMĚNY, TO EŠTĚ UVIDÍTE.

DIVADLO HANÁ VYŠKOV - SLUHA DVOU PÁNŮ

VYŠKOVÁCI PŘEDMINULE VYHRÁLI, MĚLI DRAMA, KERY ZME TU NEZNALI

TEĎKA NÁM ZAHRAJÓ, JAK SE VĚCI MAJÓ, KDYŽ VÁS SLUHA DOPÁLÍ.

ŠAK SE DNESKA PŘESVĚDČÍME ZA PÁR CHVIL, ESI TO ZAHRAJÓ LÍP NEŽ DONUTIL,

SLUHA TRUFALDÍNO, CO PIJE RÁD VÍNO, JAK SVÝM PÁNŮM ZATOPIL.

I KDYŽ ZAVÁNÍ TO VELKÓ LEGRACÍ, SLÓŽIT DVĚMA PÁNŮM SE NEVYPLÁCÍ,

KAŽDÉ HNEĎ CHCE VŠECKO, JAK TO MALY DĚCKO, JE S TYM HODNĚ ŠTRAPÁCÍ.

NAKONEC VŠAK DOJDE SLUHA POKOJE, SMERALDINA ZULÍBÁ HO VESTOJE,

KDYŽ DĚLAL PSÍ KUSY, TOŽ SI JU VZÍT MUSÍ, JAKY PAK S TYM PROSTOJE.

DIVADELNÍ SDRUŽENÍ HORNÍ POČERNICE - DVANÁCT

KDO CHCE OD ŽIVOTA ZAŽÍT JEŠTĚ VÍC, PŘIŠEL DNES NA SÓBOR Z HORNÍCH POČERNIC,

I KDYŽ SÓ PRAŽÁCI A MY MORAVÁCI, NEMÁME PROTI NIM NIC.

NAOPAK JE ZDE SRDEČNĚ VÍTÁME, CO ZAHRAJÓ NA TO PRÁVĚ ČEKÁME,

NENÍ TO HRA HLÓPÁ, JE TO OD KOHÓTA, RÁDI SE PODÍVÁME.

VŽDYCKY KDYŽ JE VE SKUPINĚ VÍC LIDÍ, JEDEN DRUHÝMU SI MNOHDY ZÁVIDÍ,

KAŽDÉ SVÓ HLAVU MÁ, O DRUHÝ SE STARÁ, SVÉ CHYBY VŠAK NEVIDÍ.

KAŽDÉ, AŤ SI PŘED SVÝM PRAHEM ZAMETE, A DRUHÉM SE DO ŽIVOTA NEPLETE,

MLÁDÍ SI UŽÍVÁ, BERE, CO ŽIVOT DÁ, VŽDYŤ ZME JEDNÓ NA SVĚTĚ.

JARMAREČNÍ NA ZÁVĚR DIVADELNÍHO KOJETÍNA 2016

NA DUŠI NÁM TEĎKA PADÁ TĚŽKÉ SPLÍN, ŽE UŽ KONČÍ DIVADELNÍ KOJETÍN.

DOBŘE ZME SE MĚLI, DIVADLA VIDĚLI, KERY BYLY HODNĚ IN.

ZA CHVÍLU SE UŽ KONEČNĚ DOZVÍTE, PO ČEM TÓŽEBNĚ TU VŠECI BAŽÍTE

KDO VAVŘÍNY SKLIDIL, JAK SE KDO UMÍSTIL, KDO POSTÓPIL A KDO NE.

ZAŽILI JSME S VAMA CHVÍLE PARÁDNÍ, AJÍ KDYŽ TRVALY SOTVA JEN PÁR DNÍ

SNAD PŘÍŠTÍ ROK ZASE, TADY V TOMTO ČASE, ŠMINKY NÁŠ SÁL PROVONÍ.

KAŽDÉ SÓBOR, CO TU NA PÓDIU STÁL, TÁHNE TU HEROCKÓ KÁRU DÁL A DÁL,

RÁDA JE THÁLIJE, ŽE DIVADLO ŽIJE, ŽILO A ŽÍT BUDE DÁL!!!!!!!!!!!!!!

ČTENÁŘI NOVÉ GENERACE

aneb Divadelní Kojeneček

BUCHTY PANA VACULY

Děkujeme panu Vaculovi za zaslání své úžasné buchty (na fotografii je to ta uprostřed).

PORADNA STRÉCA MILANA

Strécu Milane, nejsem z Hané. Prosím, porad' mi, jak se nejlépe naučit hanácky, abych místním rozuměl?

Milan: Pořid' si koze a ovce, k tomu si kup slivovicu nebo ešče lepči režnou. Musíš si potom společně s kozama a ovcema zabékat. Zabéké si takhle dva až tři dni v kuse, pak vypí tři flaše režné, štyry flaše slivovice. Pak si běž zase na tři dni zabékat. Toto zopakuj pětkrát, pak zandí do hospody a uvidíš, jak si budeš s místníma rozumět.

VĚŠTKYNĚ ANGELIKA EDEŠOVÁ

Věra, 1. 5. 1976: Jsem podle čínského horoskopu ve znamení ohnivě opice. Které znamení se ke mně nejvíce hodí?

Minimálně po dobu Divadelního Kojetína se k Vám bude hodit jakákoliv opice nebo drak, ale po skončení Divadelního Kojetína se raději poohlédněte po kozách nebo zajících.

Eduard, ročník 1994: Proč mě svědí nos?

Tak to Vám řeknu hned, to je jednoduchy. Protože jste šňupal nějaký bordel z chodníka před Hernou. Taky proto, že Země je kulatá a ty úsečky omezují náš svět, protože ta koule má jenom 360 stupňů a zasekl jste se v dětství. Protože Vám chybí vitamín A, B, C, D, E, F, G, H, CH, I a J a koenzym Q 10 a energie. Řešení je nasnadě: zkřížte své tři hlavní čakra a udělá Vám to dobře. Akupresury a do tří let jste v pohodě. Taky hrozí, že vás přejede auto, ale možná to bude až za tři roky. Protože se blokuje a jste mimo reálný svět. Jste tvořivý člověk a letos v letním čase máte šanci vyhrát sportku.

VELIKONOČNÍ OPILÝ SALÁT S VEJCEM Z KUŘECÍCH KŮŽIČEK DO KAPSY

Pro poslední, slavnostní den jsme zvolili speciální sváteční recept v duchu nadcházejících svátků velikonočních. Protože Velikonoce jsou za dveřmi, tak je salát připravený stejně jako barvené vejce na stole.

Ingredience na salát:

- Ledový salát
- Salátová okurka
- Vejce
- Půl kila kuřecích kůžiček

Ingredience na zálivku: ocet, sůl, cukr, olej, pivo.

Příprava salátu je natolik jednoduchá, že ji zvládne nejen každý průměrný Koječák, ale i přespolní. Nejprve omyté kuřecí kůže uvaříme v osolené vodě. Kůže vyjmeme a vložíme je do toustovače, aby byly pěkně opečené a křupavé. Z vychladlých kůžiček vytvoříme za pomoci nože nudličky. Na podobné nudličky nakrájíme rovněž salát a okurku. Vejce uvaříme natvrdo a vhodíme ho do salátu, abychom ho pak mohli najít jako velikonoční překvapení. Ingredience na zálivku všechny smícháme podle chuti a salát tím důkladně zalijeme. Vzniklý salát necháme zhruba hodinu uležet a poté ho můžeme darovat lidem bez domova nebo si ho můžeme dát do kapsy, a máme salát do kapsy!

5 SAMYC DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

DĚKOVÁČKA DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- Milanovi děkujeme za to, že po celou dobu přehlídky neztrácel svůj pověstný smysl pro humor.
- Alče a Mardžaně za bezvadnou obsluhu za barem i pod barem.
- Kačce a Janče za to, že všem bedlivě ohlídalý kabáty v šatně a o redakci se staraly jako o vlastní.
- Petře Kohutové za to, že nám napsala hromadu profesionálních recenzí.
- Lence Šípkové za obligátní párky.
- Panu Řezáčovi za vynikající bábovku.
- Panu Vaculovi za jeho skvělou buchtu.
- Jitce Stojaníkové za super veganský dort.
- Svačinymu Ladičkovi za neveganské vepřo-knedlo-zelo.
- Srubu za to, že suplovalo našeho dodavatele poté, co nám došlo víno.
- Celé porotě za fundované názory k divadlům i k jiným věcem.
- Všem divákům, kteří neztrácejí víru v kulturu a podporují divadlo svou účastí.
- Redakce děkuje sama sobě za to, že tu přehlídku zase zřejmě přežije, i když už jsme v to letos ani nedoufali.
- Svače za to, že to celý vymyslela, umožnila, udělala nám všem zázemí a že to vůbec celý je tak dobrý, jak je.

Z neúměrně velkého počtu omluv vůči nízkému počtu poděkování jsme usoudili, že je naše bilance letos opět v pořádku.

OMLUVENKA DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

aneb Divadelní Koječák se omluvuje

- Svača se omlouvá všem kolegům, kolegyním a redaktorům za to, že se 10 dní nevyšpali.
- Svača se omlouvá Rackovi, že musel ze soboty na neděli spát od 7 do půl 8 ráno na židličkách v sále.
- Svača se omlouvá Mardžaně, že ju vytáhla z UDH, kde se po celý týden nemohla účastnit kulturního dění na dědině a musela trávit čas v Kojetíně.
- Milan se omlouvá Hadičce, že ju nutil, aby se před nim svlíkla a ukázala mu, že teda není tak hubená, jak vypadá.
- Milan se omlouvá Nýdrlemu za to, že ho v radosti familiérně oslovil „Koňu“.
- Redakce se omlouvá všem prezidentům, politikům a menšinám za to, že je zneužila pro prostředky svého humoru.
- Omlouváme se Nýďovi (Petrovi Nýdrlemu, pozn. red.) za to, že jsme si hned nepřečetli jeho článek, který nám poslal, a tak jsme zkazili kontinuitu jeho překvapení s neplánovaným příjezdem.
- Lence Šípkové za to, že si pořád nejsme schopni zapamatovat, jestli ta uzenina, co nám nosí, je párek, klobása, nebo salám.
- Šíra se omlouvá všem eko-aktivistům za to, že nás včera nutil po půl deváté rozsvítit, i když jsme ve Svačině kanceláři slavili Den Země.
- Omlouváme se Kláře Ká za to, že jsme na valné hromadě v počtu 2:0 odhlasovali, že nezveřejníme dva její články s názvy „Deprese Divadelního Koječáka“ a „Rozpočet Divadelního Koječáka“.
- Omlouváme se zmatenému Johnu Travoltovi za to, že jsme nepochopili jeho vtip s gifem, kterým se baví celý svět.
- Omlouváme se svatému Patrikovi, že jsme se 17. března nestihli převlíct za fauny a víly a oslavit tak jeho svátek.
- Omlouváme se hasiči Hruškovi za to, že jsme využili jeho slavného jména pro propagaci našeho nechutného receptu na divadelní pizzu.
- Omlouváme se strécovi Milanovi za to, že jsme z nedostatku témat v každém čísle řešili jeho nohy.
- Omlouváme se Jitce Stojaníkové za to, že jsme její veganskej dort dřív snědli, než se s ním pochlubili na stránkách DK, a taky za to, že jsme si dělali srandu, že korpus trochu vypadá, jako by tam byl přidáný jitrnicový prejt.
- Také se omlouváme gymnaziální sekci za to, že jsme je šópli nahoru do jógovny a nestarali se o ně a jen je využívali na přepisy rozhovorů.
- Svači se omlouváme za to, že jsme se roztahovali po její fungl nové kanceláři a pokládali sklenice s vínem na její fungl nové stůl.
- Všem pracovníkům Sokolovny za to, že o nás zakopávali na každým rohu a museli nám odpovídat na pořád stejny otázky.

-
- Všem čtenářům za to, že nejsme dostatečně transparentní, jak velí trendy. Ale za to se snažíme být nekorektní, což moc moderní není.
 - Omlouváme se Radimovi Korábovi za to, že musel v Kojetíně hrát prince, i když už je mu skoro padesát.
 - Šíra se omlouvá panu Plecháčovi z Krnova, že mu smazal část rozhovoru, protože se nevešel do InDesignu.
 - InDesign se omlouvá Šírovi za to, že mu v kritických chvílích házel klacky pod nohy.
 - Omlouváme se hercům z Krnova za to, že jsme v Kojetíně tak divní.
 - Jankovi Tabarovi za to, že jsme mu nedokázali naladit kombo.
 - Omlouváme se Ladičkovi za to, že pro nás zase musel vařit, i když má teď plny ruce práce se svým novým Šnek barem.
 - Nakonec se omlouváme všem za to, že jsme je nutili číst tento nemístný plátek plný mystifikací a plýtvat tak svým drahocenným časem.
 - Omlouváme se všem za to, že jsme jim vkládali do úst, co řekli, i co neřekli.
 - Hadička se omlouvá Šírovi za to, že si myslela, že slovem „konec“ myslí ještě nějaký další článek.
 - Všichni čtenáři se omlouvají celé redakci Divadelního Koječáka za to, že už nás berou jako samozřejmost.

VÝSLEDKY SOUTĚŽE O CENU DK 2016

1. místo - Divadelní spolek Kroměříž - Veroničín pokoj (1,00)

2. místo - Divadlo Dostavník Přerov - Strašidlo Canterwillské (1,0316)

3. místo - K.V.A.S. Karviná - Drcla loktem vo kredenc (1,0463)

4. místo - Blud v Tyátru Bludov - Amant (1,111)

5. místo - Hanácká scéna Kojetín - Když se zhasne (1,2658)

6. místo - Lidové divadlo při MIKS Krnov - Vražda sexem (1,275)

7. místo - Divadlo Haná Vyškov - Sluha dvou pánů (1,3257)

8. místo - Divadelní soubor ASpol Brno - Pěna dní (1,427)

9. místo - Divadelní sdružení Horních Počernic - Dvanáct (1,5132)

David Dvořák/Vladimír Fekar/David Hás/Hana Hášová/Petra Kohutová/Klára Krčmařová/

Lukáš Lejnar/Tereza Panáková/Hana Svačinová/Jan Tabara/Milan Zahradník

design/sazba: Jan Žmolík/Jakub Šírek

tisk: MěKS Kojetín, 2016, 100 ks, zdarma

http://www.mekskojetin.cz/meks_prehliedka.php

www.facebook.com/MěKS_Kojetin

www.facebook.com/Divadelni_Koječak